

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Milana Karabína a sudcov JUDr. Pavla Farkaša a JUDr. Jany Serbovej v trestnej veci proti obžalovanému **JUDr. I. Š.**, pre trestný čin prijímania úplatku a inej nenáležitej výhody podľa § 160a ods. 1, ods. 2 Tr. zák., prerokoval na neverejnom zasadnutí konanom 16. mája 2011 v Bratislave sťažnosť obžalovaného JUDr. I. Š. proti uzneseniu samosudcu Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici z 23. novembra 2003, sp. zn. BB – 4 T 35/2007, a rozhodol

t a k t o :

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie **sa z r u š u j e.**

O d ô v o d n e n i e

Vyššie citovaným uznesením samosudca Špecializovaného trestného súdu v Pezinku, pracoviska v Banskej Bystrici na hlavnom pojednávaní uložil obžalovanému I. Š. podľa § 70 ods. 1 Tr. por. poriadkovú pokutu vo výške 100 (sto) eur s odôvodnením, že mal rušiť priebeh hlavného pojednávania tým, že aj bez toho, aby mu bolo udelené slovo, skákal samosudcovi opakovane do reči, aj napriek opätovnému upozorneniu, aby tak nerobil a že mu môže byť uložená poriadková pokuta a poukázal na čísla listov 3 846 až 3 848 zápisnice o hlavnom pojednávaní.

Podľa samosudcu sa obžalovaný správal urážlivo, pričom na možnosť uloženia poriadkovej pokuty bol vopred upozornený. Výšku poriadkovej pokuty odôvodnil prihliadnutím na majetkové a osobné pomery obžalovaného, ako aj opätovný charakter nerešpektovania upozornenia súdu.

Proti tomuto uzneseniu včas, ihneď po jeho vyhlásení do zápisnice o hlavnom pojednávaní zahlásil sťažnosť obžalovaný I. Š.. Odôvodnil ju v rámci odvolacieho konania v jednom zo svojich doplnkov odvolania v časti XV.

Obžalovaný uviedol, že s dôvodmi uloženia poriadkovej pokuty sa nestotožňuje, pretože toho dňa na hlavnom pojednávaní v nadväznosti na otázky samosudcu snažil sa dokumentovať kontinuitu svojich podaní, ktoré predkladal v konaní pred súdom. Týkalo sa to predovšetkým otázky námietky zaujatosti. Naznačuje, že vlastne vznikla polemika o tom, či v jednom z podaní ide o novú námietku zaujatosti. Podľa neho nešlo v podstate ani o skákanie do reči sudcovi, ale o reagovanie na jeho tvrdenia. Poukázal na obsah zápisnice o hlavnom pojednávaní z tohto dňa a že v nej nebolo zaznamenané, ako mal skákať do reči sudcovi.

Navrhol, aby bolo napadnuté uznesenie zrušené.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 192 ods. 1 Tr. por. preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie, ktoré mu predchádzalo a zistil, že sťažnosť je dôvodná.

Najvyšší súd zistil, že samosudca pripúšťal taký spôsob komunikácie s obžalovaným pri vykonávaní dôkazov, resp. pri zisťovaní relevantných skutočností, ktoré považoval za potrebné zistiť pri vedení konania, že to bolo v podobe polemiky. Je možné, že obžalovaný v niektorých chvíľach prudšie reagoval, ale to sa javí ako pochopiteľné v takom strese, keď až po mnohých rokoch sa mu podarilo preukázať dôkazmi, ktoré navrhoval, že v predmetnej veci, najmä zo strany orgánov činných v trestnom konaní dochádzalo k porušeniam zákona.

Zostáva skutočnosťou i to, že v zápisnici je zachytené, že obžalovaný reagoval na otázky samosudcu, ale pokiaľ v priebehu konania bol upozornený, aby neskákal samosudcovi do reči, nie je zaznamenaný spôsob reči obžalovaného, v ktorom momente mal ako reagovať na vyjadrenia samosudcu. Po odpovedi obžalovaného na otázku sudcu o námietke zaujatosti, že nie je to nová námietka, bol obžalovaný opätovne upozornený, aby neskákal samosudcovi do reči, inak mu bude uložená poriadková pokuta. Nasledovalo oboznamovanie spisového materiálu Ústavného súdu Slovenskej republiky a na to je už len

zaznamenané vyhlásené uznesenie, že z dôvodu opätovného skákania samosudcovi do reči sa obžalovanému ukladá poriadková pokuta vo výške 100 eur.

Z toho si Najvyšší súd nemôže urobiť obraz o intenzite rušenia konania obžalovaným, aby mohol zhodnotiť dôvodnosť uloženej poriadkovej pokuty a jej výšky. Z takého obsahu zápisnice o hlavnom pojednávaní, akú mal k dispozícii, dôvodnosť jej uloženia nevyplýva.

Preto Najvyšší súd Slovenskej republiky vyhovel sťažnosti obžalovaného a podľa § 194 ods. 1 Tr. por. napadnuté uznesenie zrušil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom jednomyseľne.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 16. mája 2011

JUDr. Milan K a r a b í n, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová